

SOC & KOM

INFORMERAR

SVENSKA SOCIAL- OCH KOMMUNALHÖGSKOLAN VID HELSINGFORS UNIVERSITET

NUMMER 2
DECEMBER 2009

Nytt bygge, ny universitetslag, ny styrelse –

SOC&KOM ÅR NOLL.

SOC&KOM INFORMERAR
NUMMER 2/2009

ANSVARIG UTGIVARE
HENRIK HÄGGLUND

CHEFREDAKTÖRER
INFORMATÖR MATS ENGBLOM
MICHAELA VON KÜGELGEN

REDAKTÖRER
EVA EKHOLM
SEBASTIAN GAHNSTRÖM
JOHAN GULLMETS
BENJAMIN KNOPMAN
SONJA MÄKELÄ
ERIK NYSTRÖM
NORA RINNE
PETER SJÖHOLM
STAFFAN SMÅROS
SARA SUNDMAN
JULIUS UUSIKYLÄ

OMSLAGSBILD
MATS ENGBLOM

OMSLAG
SOC&KOMS NYA STYRELSE
AIRI HAUTAMÄKI,
HELENA BLOMBERG-KROLL,
TOM MORING,
ANNIKA LILLRANK,
MINNA LEHTOLA,
SEBASTIAN GODENHJELM,
MIA HAGLUND,
ANDREAS EKLUND,
JOHANNA METSÄMÄKI

GRAFISK FORM
RASMUS KYLLÖNEN

TRYCK
UNIVERSITETSTRYCKERIET

SOC&KOM
SNELLMANSGATAN 12

HELSINGFORS 2009

Soc&kom informerar utges av
Svenska social- och kommunal-
högskolan vid Helsingfors universitet

ISSN 1458-1728

4

REKTORS KOLUMN
Soc&koms nybygge – en positiv satsning från statsmakten.

6

AKTUELLT
Det nya huset har fyllts med program och nyfikna besökare.

10

UTBYTE
Utbytesstudier lockar allt fler – Soc&kom fick två nya avtal.

13

FORSKNINGSBIDRAG
Forskningen vid Soc&kom fick miljonbidrag.

14

ANSÖKAN
Rekordmånga sökte in till Soc&kom i år.

15

TV-BIÄMNET
Ett nytt samarbete mellan Arcada och Soc&kom.

16

INVIGNINGSFESTEN
150 festgäster samlades för att inviga nybygget.

22

FINANSIERING
Den nya universitetslagen omvälvor högskolans finansiering, vad händer?

24

PERSONPORTRÄTT
Arkitekt Juha Leiviskä om tankarna bakom nybygget.

29

SYNLIGHET
Öppenhet och glasväggar är bra – men inte alltid.

32

KONST
Nya konstverk färglägger högskolans interiör.

35

FILM
North-South-South-projektet sammanför afrikanska och finländska studerande.

36

FORSKAREN
Sebastian Godenhjelm forskar om många saker samtidigt.

38

SEMINARIUM
Är demokrati en paradox?

39

KOLUMN
Hur ser en drömhögskola ut?

24

”Ingen kan vara helt ensam i huset.”

Juha Leiviskä

7

”Suomenkieliset opiskelijat taas voivat tulla tänne kieli- kylpyyn ja ottaa meiltä kursseja”, Kyllönen toivottelee ja rehtori Henrik Hägglund nyökäilee.

Klipp ur Helsingin Sanomat

12

”Också det så kallade post doc –skedet behöver understöd.”

Svenska strukturer i Finland – en utrotningshotad naturresurs?

S *pråKon* är namnet på ett forskningsprojekt som sedan ett par år pågår vid Svenska social- och kommunalhögskolan. Projektet syftar till att utreda vilka konsekvenser de senaste årens förvaltningsreformer har för Svenskfinland och för det svenska språket i Finland. Föga anade väl projektets forskare då projektet inleddes vilken omfattning och aktualitet just språkfrågorna skulle få i de många förvaltningsreformer som pågår i vårt land. Denna höst har präglats av diskussioner bl.a. om indragning av förlossningsavdelningen vid kretssjukhuset i Ekenäs, om den svenska TV-kanalens vara eller inte vara, om Karlebyns orientering norrut eller söderut i reformen av regionalförvaltningen – och i alla dessa fall har just de språkliga konsekvenserna av de olika besluten legat i förgrunden.

Förvaltningsreformer tycks just vara tidens melodi i Finland. Sällan har väl så många strukturella reformer genomförts samtidigt – kommun- och servicestrukturen reformeras, länsstyrelserna försvinner och nya regionala organ grundas, social- och hälsovårdens förvaltning står inför strukturella reformer. Den högsta utbildningen i Finland står för sin del också inför

en stor reform – den största sedan det finländska universitetsväsendet grundades, menar en del. De statliga universiteterna blir 1.1.2010 offentlighetsrättsliga inrättningar eller stiftelseuniversitet, och frigörs från den egentliga statliga budgetförvaltningen.

I flera av de aktuella reformprojekten har de språkliga konsekvenserna väckt debatt och i den offentliga debatten har man rent av tyckt sig se en viss systematisk likgiltighet för den svenskspråkiga befolkningens behov och för landets tvåspråkighet. En av grundbultarna i landets tvåspråkighet är självfallet utbildningen. Om förutsättningarna för utbildning på svenska naggas i kanterna kan nog svenskans framtid i vårt land med säkerhet sägas vara hotad.

Vad ger då en bedömning av universitetsreformen ur ett språkligt perspektiv för resultat? Vilka är de språkliga konsekvenserna av att universitetens juridiska status nu kommer att ändras?

Ser man till lagstiftningen dvs. universitetslagen och universitetsförordningen finns det ingen orsak till oro. De språkliga bestämmelserna i den gamla universitetslagstiftningen har mer eller mindre som sådana överförts till den nya lagen. De universitet som hittills haft undervis-

nings- och examensspråket svenska – Åbo Akademi, Svenska handelshögskolan och Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet – kommer att ha det också i framtiden. De tvåspråkiga universiteten, framför allt Helsingfors universitet, är tvåspråkiga också i den nya lagen. För både Helsingfors universitet och Åbo Akademi finns dessutom särbestämmelser som är ägnade att trygga det svenska språkets ställning.

Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet är en unik konstruktion i det finländska universitetsväsendet. Det är en konstruktion som skapades år 1984, då högskolan anslöts till Helsingfors universitet, och som behölls i samband med stiftandet av den universitetslag som trädde i kraft 1998. Vid beredningen av universitetsreformen framhöll Helsingfors universitet att det inte finns någon orsak att ändra på högskolans ställning. I lagberedningen omfattades denna syn, och i den nya universitetslagen har Soc&kom fortfarande sin egna paragraf som anger att högskolan är en fristående enhet vid Helsingfors universitet. Lagparagrafen kompletteras sedan av mer detaljerade bestämmelser i universitetsförordningen.

Helhetsbilden av universitetsreformen ur ett svenskt perspektiv är alltså rätt positiv. Det har inte funnits någon vilja att försvaga svenskan. Det finns knappast heller någon orsak att anta att den svenska universitetsutbildningen på något annat sätt skulle vara i en sämre ställning i det nya universitetsväsendet. Tvärtom verkar det som om en del av de svenska universitetsheterna skulle klara sig väldigt bra nu, då fundraising-kampanjerna inletts.

En ur svenskt perspektiv mycket positiv satsning från statsmakten är onekligen också Svenska social- och kommunalhögskolans nybygge. Om man från hösten 2009 önskar komma ihåg något positivt som åstadkommit för den svenskspråkiga befolkningen – och inte bara vältra sig i allt det upplevt negativa – kan man nog gärna lyfta fram Soc&koms nya byggnad. Sällan har väl ett nytt ”svenskt rum” fått så mycket positiv publicitet såväl i finska som i svenska massmedier. Och det är inte bara massmedierna

som uppmärksammat högskolans nybygge; intresset för att besöka byggnaden har varit stort på alla håll. Självfallet är det så att den positiva uppmärksamheten föranletts av att byggnaden är så fin och representerar så högklassig arkitektur. Akademiker JUHA LEIVISKÄS skapelse är en pärla bland Helsingfors universitets moderna byggnader. Men visst har de som uppmärksammat byggnaden också noterat att den är en utpräglat ”svensk” byggnad – en byggnad för svenskspråkig utbildning och forskning – ett svenskt utrymme för Soc&kom. Att statsmakten och Helsingfors universitet gått in för att skapa så fina omständigheter för en svensk enhet som Soc&kom talar nog för att det fortfarande finns en hel del goodwill för det svenska i Finland.

Svenska social- och kommunalhögskolans nybygge invigdes den 27 november 2009 högtidligen i närvaro av bl.a. republikens president TARJA HALONEN, undervisningsminister HENNA VIRKKUNEN och universitetets rektor och kansler. I sitt hälsningstal framhöll minister Virkkunen att den svenskspråkiga utbildningens ställning i vårt land tryggas i den nya universitetslagen och att Svenska social- och kommunalhögskolans roll inom universitetet kvarstår oförändrad i lagen.

Rektor THOMAS WILHELMSSON framhöll för sin del att Soc&kom i den nya byggnaden mitt i Centrumcampus kommer att få en större roll för koordinering av olika svenska funktioner inom universitetet. Det är alltså helt uppenbart att det såväl från statsmaktens som från universitetets sida finns en stark vilja att fortgående trygga en stark ställning för svenskan i universitetsutbildningen. Mot bakgrund av alla de hotbilder som under den gångna hösten målats upp i fråga om svenskans ställning i Finland, måste nog universitetsreformen och särskilt Soc&koms ställning och nybyggnad ses som rena solskenshistorierna.

Nu gäller det bara att leva upp till förväntningarna och faktiskt trygga en fortsatt god och högklassig utbildning och forskning på svenska som en garant för landets tvåspråkighet.

HENRIK HÄGGLUND

Rektor

**SÄLLAN
HAR VÄL
ETT NYTT
”SVENSKT
RUM”
FÅTT SÅ
MYCKET
POSITIV
PUBLI-
CITET.**

I höst utlystes en illustrationstävling på Soc&kom. Uppgiften var att illustrera nybygget på valfritt sätt. Andra årets sociologistuderande Olivia Maurys akvarell vann tävlingen. Den kommer att användas i diverse sammanhang i framtiden.

VALLFÄRD TILL NYBYGGET

Under den gångna hösten har Soc&kom flera gånger figurerat i medierna och lockat flera intresserade besökare till nybygget.

UNDER HÖSTENS lopp har det ordnats en hel del program och invigningsfester i Soc&koms nya byggnad på Snellmangatan 12 i Kronohagen. Personalen invigde kafferummet med kaka och bubblig dryck, studenterna invigde nybygget i början av oktober med en ståtlig sits med över hundra deltagare och dessutom har det ordnats mångahanda program under höstens lopp.

Både studenterna och personalen har fått chansen att visa upp nybygget för grannarna vid Statsvetenskapliga fakulteten. Också många seminarier har ägt rum i den nya byggnaden, bland annat seminariet "Framstegsdagarna" (Edistyksen päivät) ordnades på Soc&kom i oktober. Den riktiga invigningen ägde rum den 27 november. Du kan läsa mer om festligheterna på sidan 16. **RED**

PRESSUPPBÅD. Soc&kom har fått sin beskärda del av medieuppmärksamhet i höst.

Journalistiikan opiskelija Uusi-kylä hyrиси tyy-tyväisenä: "Ennen opiskeltiin kellari-tiloissa. Nyt val-taamme ylimmän kerroksen. Saa-mme kattoter-assinkin!"

Helsingin Sanomat

Förra veckan inleddes studieåret i Svenska social- och kommunalhögskolan med introduktion för hundra nya förstaårsstudierande, och på måndag började undervisningen. Men här och där står fortfarande travar med flytkartonger och arbetskarlar som finslipar detaljerna. Hbl

Leiviskä toivoo suurkortteliin syntvän uusia jalan-kulkuväylästäjä, jolloin ajatus vehreyden keskellä sijaitsevasta paviljongeista aidosti toteutuisi.

Rakennuslehti

– Det finaste minnet härifrån är när jag blev färdig med mina studier 1975 och trodde att jag aldrig mer skulle sätta min fot i den här byggnaden, säger Tom Moring, professor i journalistik, medan han frejdigt lastar flyttlådor som ska transporteras tvärs över stan. Hbl

→ **Läs artiklarna i sin helhet på webben!** www.alma.helsinki.fi

Danska designlampor och nostalgi dragplåster

Efter 45 år på Topeliusgatan 16 i Bortre Tölö fick Soc&kom i höst flytta till nya utrymmen på Snellmangatan i Kronohagen. Avskedsfesten ordnades redan i maj, men i september fick alla ta ett sista farväl av Topeliusgatan i form av en auktion.

ALLT LÖSÖRE skulle säljas åt högst bjudande – fastän det ibland bara handlade om en euro. Auktionen som ordnades lördagen den 19 september lockade en stor skara intresserade besökare till Soc&koms gamla utrymmen på Topeliusgatan.

Den stora skaran till trots såldes många stolar och bord från festsalen för bara några euro. Många hade lockats till auktionen tack vare de tre danska designlamporna och de hörde också till dagens hettaste fynd. De gick åt för 160, 170 och 175 euro. Det dyraste uppköpet blev de två långborden och 16 stolarna från styrelserummet på andra våningen – för 450 euro fick den nya ägaren ta hem möblemanget.

Soc&koms ekonomi-planerare LIS-BRITT BERG-

Hundratals besökare trängdes in i festsalen för att dels ta en sista titt på utrymmet och dels för att köpa ett minne från Topeliusgatan.

MAN satt vid ingången och tog emot betalningar för möblerna. Tillsammans med Helsingfors universitetets tekniska personal som skötte auktionen uppskat-

tade hon en mängd på cirka 300 besökare. Flera strövade mest runt i byggnaden, men det var också många som tog med sig hem en liten bit av det gamla Soc&kom. **RED**

9807

euro blev slutsumman för auktionen. Pengarna tillfaller Helsingfors universitetet.

SOC&KOM-PROFILER PÅ WEBBEN

Soc&kom har i höst startat en ny webbserie där vi presenterar intressanta personer och profiler på Soc&kom. Först ute var Helena Blomberg-Kroll, professor i socialpolitik och särskilt socialt arbete, som har jobbat över 10 år på Soc&kom. Vid sidan om forskningen har hon blivit vald till Årets föreläsare av studenterna två gånger, senast i våras. Näst i tur står forskardoktor Johanna Jääsari. Läs mera på socom.helsinki.fi!

ALLA UNDER SAMMA TAK

I samband med flytten till Kronohagen fick också Soc&koms forskningsinstitut FISS och forskningscentren CEREN och FO-RUM flytta in under samma tak som resten av högskolan.

I Tölö fanns forskningssenheter på Norra Hesperigatan, medan Soc&kom fanns på Topeliusgatan. Det att alla är under samma tak underlättar verksamheten och gör kommunikationen mycket smidigare.

NY STYRELSE INLEDER 2010-TALET

Soc&kom valde i slutet av november en ny styrelse för mandatperioden 2010-2013. Universitetslagen och HU:s nya förordning träder i kraft vid årsskiftet och den nya styrelsen blir den första som verkar under de nya förvaltningsstrukturerna.

TEXT SEBASTIAN GAHNSTRÖM

TROTS DE omfattande förvaltningsreformerna följer styrelsens sammansättning i stort sett gamla mönster. De största förändringarna är att antalet externa styrelsemedlemmar utökas från en till två medlemmar. Styrelseledamöternas mandatperioder förlängs också från tre till fyra år, medan studeranderepresentanterna sitter i endast två år.

Professorn i socialpsykologi AIRI HAUTAMÄKI, en av professorsrepresentanterna i styrelsen, tror inte att själva styrelsearbetet kommer att förändras på avgörande vis genom förvaltningsreformerna. Hon poängterar att Soc&kom fortsättningsvis har en autonom ställning inom universitetet. Rektor HENRIK HÄGGLUND påpekar också att förändringarna för högskolans organisationsstruktur är små. Förvaltningsreformerna kommer däremot att påverka själva innehållet i styrelsearbetet genom förändrade villkor för anställningssystem, budget och målprogram.

Utökningen av antalet ex-

terna styrelsemedlemmarna välkomnas av de nya styrelsemedlemmarna. Airi Hautamäki ser positivt på att Soc&kom:s många samarbetspartners nu ges möjligheten att komma i närmare kontakt med högskolan. Studeranderepresentanten Johanna Metsämäki påpekar också att de externa styrelsemedlemmarna ger högskolan värdefulla kontakter och en bättre anknytning till arbets- och organisationslivet.

MERA PERSPEKTIV

Henrik Hägglund ser utökningen av antalet externa medlemmar som ett sätt att föra in olika perspektiv på Soc&kom:s verksamhet genom att fler samhällsombuden blir representerade i styrelsen. Då HU redan är representerat i högskolans styrelse kastar Hägglund också fram idén att en extern medlems- och suppleantplats kunde vikas för Arcada och Hanken, som Soc&kom samarbetar nära med i Helsingfors högskoleallians.

Den framtida finansieringen av forskningen vid

högskolan ses av både personal- och studeranderepresentanterna som en utmaning under den kommande styrelseperioden. MINNA LEHTOLA, amanuens för högskolans forskningsinstitut, poängterar att högskolan måste utveckla effektiva verktyg för att konkurrera om forskningsresurser. Lehtola ser också gärna att resurser fördelas så att Soc&kom kan bygga vidare på forskarkarriärer efter doktorandskedet.

Airi Hautamäki poängterar å sin sida vikten av att höja forskningens profil även i internationella sammanhang. En annan utmaning är enligt Hautamäki att knyta högskolans verksamhet närmare till magister- och doktorandutbildningen. Till slut får inte den omtalade Soc&kom-andan glömmas.

Johanna Metsämäki vill gärna att högskolans studerande integreras bättre i undervisningen och ser det som centralt att bevara de goda relationerna mellan högskolans personal och studerande. ■

Delar av den nya styrelsen fr.v. Stefan Sjöblom, Helena Blomberg-Kroll, Airi Hautamäki, Elianne Riska, Mia Haglund, Andreas Eklund, Annika Lillrank, Johanna Metsämäki, Jaana Siitonen och Janne Wickström.

FAKTA

NYA STYRELSEN

Professorer

Helena Blomberg-Kroll (suppl. Elianne Riska)
Airi Hautamäki (Peter Kraus)
Tom Moring (Stefan Sjöblom)

Övriga lärare och forskare samt övriga personalen

Doktorand Sebastian Godenhjelm (Forskardoktor Johanna Jääsaari)
Amanuens Minna Lehtola (Planerare för studieärenden Janne Wikström)
Universitetslektor Kim Zilliacus (Universitetslektor Annika Lillrank)

Studerande

Andreas Eklund (Sara Sundman)
Mia Haglund (Jaana Siitonen)
Johanna Metsämäki (John Tallqvist)

Utöver de här medlemmarna utser statsvetenskapliga fakulteten en representant jämte suppleant i styrelsen och dessutom kommer två externa medlemmar och deras suppleanter att väljas.

3 frågor

I samband med flytten till Kro-nohagen har journalistiken fått fina utrymmen på tredje våningen i det västra tornet. Utrymmena har planerats i samråd med lärare och studerande och resultatet är en glänsande ny redaktion. Vi ställde tre frågor till Tom Morning, professor i journalistik om de nya utrymmena.

TEXT MICHAELA VON KÜGELGEN
FOTO MATS ENGBLOM

1. Vad är skillnaden mellan de nya redaktionsutrymmena och utrymmena på Topeliusgatan?

I dag är journalistiken multimedieverksamhet. God journalistik kräver både kreativitet och personlighet av den enskilda journalisten och teamarbete mellan journalister för att skapa god journalistik som kan anpassas till olika typer av medier. Våra nya utrymmen motsvarar dessa krav. De många arbetsplatserna innebär att flera kurser kan hålla på med olika medier i samma utrymmen. På Topeliusgatan rymdes knappast en kurs in i redaktionen. Redaktionen och alla arbetsrum har såväl ljus som luft,

Eldprovet för högskolans nya multimedieredaktion infaller i början av år 2010, då de praktiska kurserna för journalistikstudenterna kör igång. Under våren producerar studenterna radio, tv, tidning och webb.

tack vare ett utmärkt arkitektarbete. I en sådan miljö beror resultatet bara på oss själva, vi kan inte skylla på omgivningen om vi inte lyckas.

2. Varför har ni valt att kalla utrymmet för Redaktionen i motsats till den gamla Övningsredaktionen?

Redaktionen på Topeliusgatan var ju namngiven efter ämnets första överlärare, Ulla-Stina Westman, men brukade kallas övningsredaktionen. Förleden var onödig redan då, vi vill ju göra ett professionellt arbete med hög ambitionsnivå, så varför inte skippa det onödiga? Vi signaler-

ar samtidigt en högre ambitionsnivå än tidigare.

3. Hur ska utrymmena utnyttjas i undervisningen?

På våren går de praktiska kurserna så att flera kurser pågår samtidigt, då kan vi understöda ett nytt sätt att lära av varandra. Äldre och yngre studenter arbetar tillsammans och flera lärare finns i samma utrymme. Också magisterstuderande kommer att delta i undervisningen. Vi satsar speciellt på mångmedialitet. Studerandena lär sig att lotsa nyhetsströmmen professionellt i ett allt mer mångdimensionellt medielandskap.

PUBLIKATIONER

Mats Nylund:

Makten över journalistiken – Intervju, redigering och berättande i tv-nyheter

I sin kommunikationsvetenskapliga undersökning granskar Nylund vad journalistiska intervjuer går ut på. Intervjun är en oerhört viktig del av nyheter och journalistik, men vad händer bakom kulisserna under intervjuerna – går publiken miste om något?

Vad händer till exempel i tv-intervjuer som tittarna endast får se en glimt av? Vilka frågor ställer journalisterna? Hur svarar politiker och andra intervjuade? Hur omvandlas intervjun till en nyhetsberättelse? Hur anknyter intervju-situationen till ideologi och politik mak? Bland annat de här frågorna besvaras i undersökningen.

Boken riktar sig i första hand till studerande i journalistik, kommunikation och media, men också till professionella journalister, samhällsforskare och alla som är intresserade av hur massmedier fungerar.

NYANSTÄLLNINGAR

PhD, docent Östen Wahlbeck har utnämnts till universitetslektor i sociologi med ett särskilt ansvar för den etnicitetsrelaterade undervisningen och forskningen vid högskolan. Tjänstgöringen vid Soc&kom började den 1 augusti. Wahlbeck kommer till högskolan från en tjänst som akademilektor i sociologi vid Åbo Akademi. Han har år 1997 doktorerat i etniska relationer vid University of Warwick i Storbritannien och är docent

i sociologi vid Tammerfors universitet. Hans forskningsområden är etniska relationer, internationell migration, invandrarföretagare, transnationalism och diaspora.

PK Milla Forsman har utnämnts till innehavare av tjänsten som förvaltningssekreterare vid högskolan fr.o.m. den 1 juli. Forsman har arbetat vid högskolan som byråsekreterare sedan början av året. Innan dess var hon anställd vid FISS som deltidssamanuens sedan

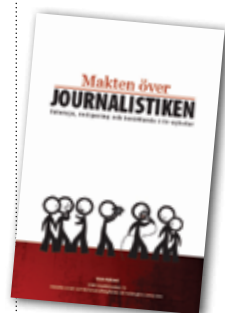

hösten 2007. Forsman är för tillfället tjänstledig och hennes tjänst sköts av PK Hanna-Maria Bärlund fram till 31.7.2010.

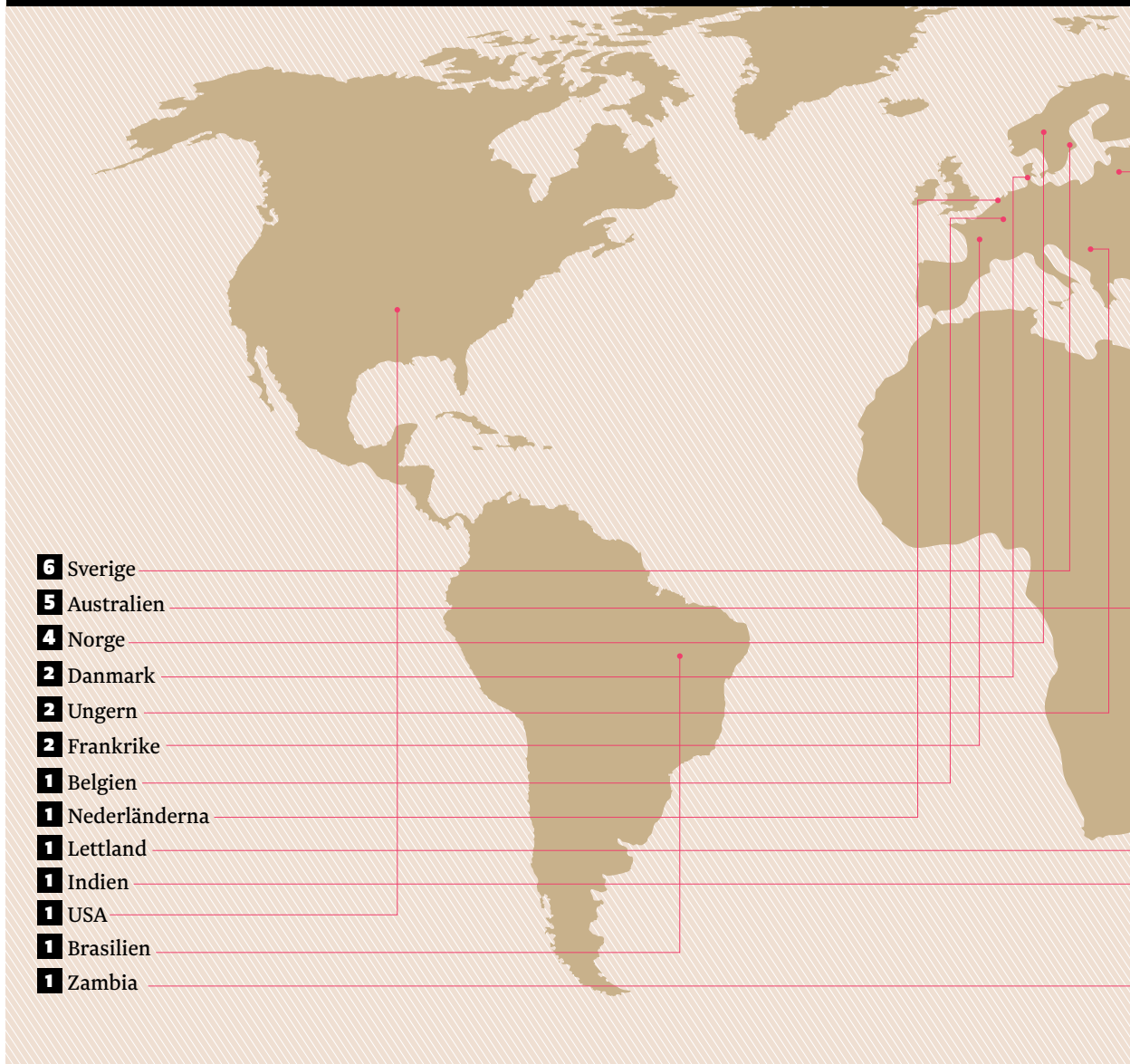
PK Mats Engblom har utnämnts till högskolans informatör fr.o.m. den 20 april. Engblom har tidigare jobbat bland annat som informatör på koncernen Ovakos huvudkontor och som fotograf och bildredaktör för tidningen Västra Nyland. Engblom är politices kandidat från Soc&kom med journalistik som huvudämne.

PM Heidi Lahtinen har utnämnts till amanuens vid forskningscentret CEREN den 6 april. Lahtinen är politices magister från ekonomisk- statsvetenskapliga fakulteten vid Åbo Akademi med folkrätt som huvudämne. Det senaste året har hon arbetat som planeringssekreterare vid Nätverket för Europaforskning vid Helsingfors universitet. Till Lahtinens huvuduppgifter hör bland annat forskningsprojektens ekonomi- och personalförvaltning.

PÅ ALLA KONTINENTER: ANTALET SOC&KOM-STUDENTER UTE I VÄRLDEN

Ut i världen

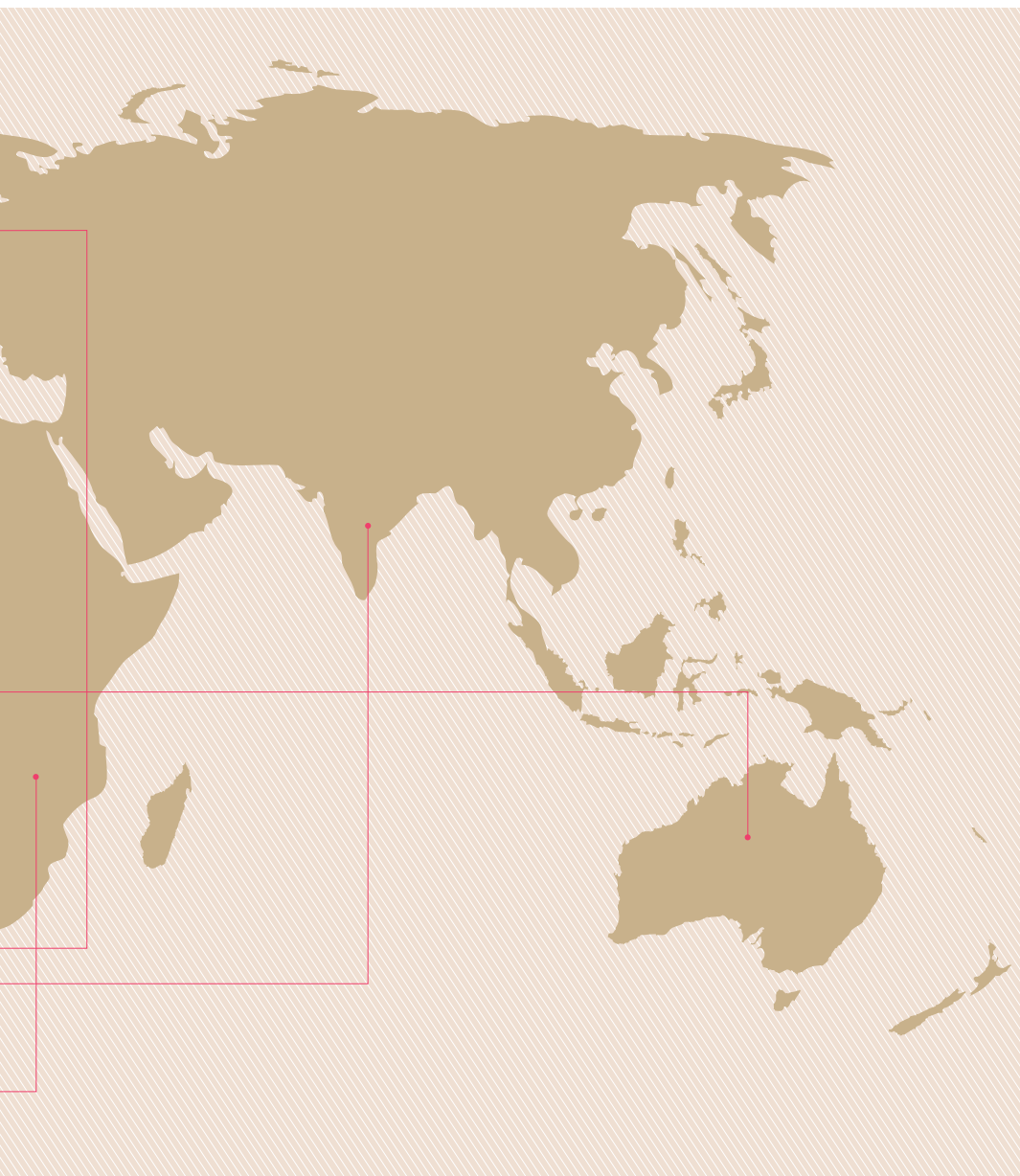
Intresset för utbytesstudier har ökat tydligt bland Soc&kom studerande. Malin Hauk har en konstant kö vid sin dörr.

TEXT ERIK NYSTRÖM

FOTO JOHAN GULLMETS

I FJOL VAR DET endast 17 studerande som åkte utomlands, i år är det redan 24. Förutom det här skötte MALIN HAUK, som är planerare för högskolans interaktionella ärenden, också ansökningarna för fyra magisterstuderande och arrangemangen för ett tiotal som deltagit i intensivkurser. Nästa år kommer ännu fler att åka, gissar hon.

– Det här tror jag utgående från mängden studerande som kommer och frågar om olika möjligheter. Under mottagningstiderna står det ibland fem personer i kö, säger hon och plockar

fram en mapp med ungefär 50 intresseanmälningar för utbytesstudier.

För tillfället är journalisterna aktivast. En orsak till det är de färskta avtalen med universitet i Australien som fått flera ansökningar. FRIDA HOLMBERG var den första som åkte på utbyte dit.

– Jag ville på utbyte och när det kom information om Australien-avtalet visste jag att jag ville dit. Det var en lottovinst att just jag fick åka, säger hon.

De andra linjerna visar också ett spirande

intresse. Tidigare har sociologerna och socialpsykologerna inte visat ett så stort intresse för studier utomlands. En orsak är att det inte funnits avtal som riktat sig direkt till deras ämnen. Hauk har nu försökt bredda utbudet av avtal.

– Om inte avtalen ser lockande ut, fungerar de inte heller som en morot för att reda ut andra alternativ. I höst har vi undertecknat ett nytt avtal med ett toppuniversitet i Spanien, säger hon.

Samtidigt som intresset att studera utomlands stiger här hemma, har det utomlands vuxit →

**“DET VAR
EN LOTTO-
VINST ATT
JUST JAG
FICK ÅKA.”**

Under hösten har Falko Blumenthal, Malin Hauk, Melinda Szabó och Andreas Hørup Nilsson haft mycket kontakt. Som tack för en bra tid på Soc&kom ordnade utbytesstudenterna evenemanget *Tack så mycket!* i december för studerandena och personalen vid Soc&kom.

**"EN SVENSK-
SPRÅKIG
STUDIE-
MILJÖ
FULLBOR-
DAR DEN
SKANDI-
NAVISKA
UPPLEV-
ELSEN."**

ett allt större intresse för studier på Soc&kom. I år finns det dubbelt så många utbytesstuderande som i fjol. MELINDA SZABÓ hittade till Soc&kom från Ungern. Hon fick en bra bild av skolan av en före detta utbytesstuderande och tycker att högskolan har ett bra urval på engelskspråkiga kurser.

– Nivån på engelskan är dessutom bra. Och jag trivs i den nya byggnaden, säger Szabó som studerar internationella relationer.

Journalistikstuderanden ANDREAS HØRUP NILSSON kommer från Danmark där det inte fanns någon kamp om platserna till Soc&kom.

– De flesta vill bort från Europa, USA och Nya Zeeland är de populäraste alternativen. Men jag ville upptäcka min "bakgård" och samtidigt öva upp min svenska, säger han.

FALKO BLUMENTHAL från Tyskland kallar sig för sitt eget utbytesprogram. Han kom till Soc&kom som besökande studerande och måste ta reda på allting själv.

– Jag visste att jag vill till Skandinavien. Här är Finland det intressantaste landet eftersom det hör till EU och är granne med Ryssland. Och en svenskspråkig studiemiljö fullbordar den skandinaviska upplevelsen, säger han.

ALLA SOM VILL FÅR ÅKA

Malin Hauk tycker inte att det ska finnas något tak för hur många som får åka på utbytesstudier. Något tvång att åka tycker hon inte heller det ska finnas, så som till exempel nya studerande från och med i höst har på Hanken.

– Jag tycker alla som vill ska få åka. Om man inte kommer till sitt första alternativ så försöker vi ordna något lika bra på ett annat universitet. Eller så söker man på nytt efter ett år då man har lite mera studiepoäng eller högre medelvitsord, säger hon.

Målet är att om några år ha 30–35 studerande på utbyte och ungefär 40 utbytesstuderande på Soc&kom. ■

Miljonunderstöd för forskning

Tre projekt vid Soc&koms forskningsinstitut FISS har i höst beviljats en halv miljon euro var av Finlands Akademi. De ansvariga för de olika projekten är Ullamaija Kivikuru, Helena Blomberg-Kroll och Östen Wahlbeck.

TEXT MICHAELA VON KÜGELGEN

I ALLA PROJEKT finns tre forskardoktorer med i projektet, i ULLAMAIJA KIVIKURUS och HELENA BLOMBERG-KROLLS projekt finns också en doktorand med. Tidigare har det varit lättare att få understöd för projekt med flera doktorander, nu verkar det vara tvärtom.

– Antagligen har Finlands Akademi ansett att också det så kallade post doc-skedet behöver understöd, säger Kivikuru.

Compassion-projektet undersöker på vilka sätt medierna deltar i att skapa plats och förståelse för olikhet, speciellt på det emotionella planet. Sedan början av 1990-talet har invandringen till Finland ökat och medievärlden har utvecklats enormt. Med fyra studier som utförs av forskardoktorer försöker projektet förstå hur känslor blir materialiserade och blir en del av den nutida medievärlden.

– För Soc&koms del är det inte så nyskapande att kombinera invandrarfrågor och

medier, men på det allmänna forskarplanet ses det som ett nytt vetenskapsrön. Det är också viktigt för Soc&kom att kunna profilera sin forskning, säger Kivikuru.

INTEGRATION

ÖSTEN WAHLBECKS forskning fokuserar också på invandrare, men ur ett annat perspektiv. Projektet ”Transnationellt och lokalt” ska granska hur invandrare integreras i samhället. I stället för att se på invandrarnas integration i det finländska samhället, ska forskningen fokusera på hur invandrarna integreras i lokalsamhället.

– Den nationella nivån är inte det centrala om man vill se hur integrationen sker på riktigt och den kan också vara missvisande, förklarar Wahlbeck.

Forskningsgruppen har jobbat länge tillsammans och har flera år forskning bakom sig. Enligt Wahlbeck är det viktigt att gruppen har ett långt perspektiv som bas för forskningen.

– Då vi fick finansieringen var min första tanke ”äntligen” – vi har jobbat länge ihop och det är roligt att vi nu har en möjlighet att jobba tillsammans med finansierat stöd.

Helena Blomberg-Krolls Posh-projekt (Power shifts in agenda settings) ska titta på maktförskjutningar inom politiken. Liknande undersökningar gjordes för tio år sedan och granskade då välfärdspolitiken under recessionen i början av 1990-talet. Nu ska forskningen fokusera på politiken under den rådande ekonomiska krisen.

– Medborgarna står ännu starkt för den nordiska välfärdsmodellen, medan politikerna inte längre är på helt samma linje, säger Blomberg-Kroll.

Enligt henne har vi i Finland nu en förvandling från välfärdsstat till en ”konkurrensstat”. Projektet är knutet till den nordiska spetsforskningsenheten NORDWEL, vilket innebär mycket nordiskt samarbete.

Blomberg-Kroll blev lite överraskad över finansieringen, eftersom hon för ett år sedan fick finansiering för ett annat Finlands Akademi-projekt. Förklaringen kan ligga i att projektet är högaktuellt för tillfället och dessutom tvärvetenskapligt. ■

MEDBORGARNA STÅR ÄNNU STARKT FÖR DEN NORDISKA VÄLFÄRDSMODELLEN.

Den gemensamma ansökan på webben antas vara en orsak till att så många sökte till Soc&kom i våras. På bilden ett av de sista inträdesförhören på Topeliusgatan 16 i juni 2009.

Webben ger fler sökande

Antalet sökande till Soc&kom var i våras det största på över ett decennium. Janne Wikström, högskolans planerare för studieärenden, är övertygad om att resultatet beror på universitetens gemensamma ansökan, som infördes i år.

TEXT BENJAMIN KNOPMAN

FOTO MATS ENGBLOM

I ÅR FICK Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet 29 procent fler ansökningar än året innan. Sammanlagt ville 416 personer komma in på högskolans utbildningar.

– Antalet är definitivt det största i modern tid, konstaterar JANNE WIKSTRÖM, planeraren för studieärenden.

Wikström säger att högskolan hade över 400 sökande också under vissa år på 1980- och 1990-talet, fram tills då yrkeshögskolorna blev etablerade. Sedan dess har de här utbildningarna lockat en del av dem som tidigare skulle ha sökt till Soc & kom.

Wikström är övertygad om att den plötsliga ökningen beror på universitetens gemensamma ansökan, som infördes i år. Med hjälp av den kan en sökande elektroniskt fylla i ansökningar till sam-

manlagt nio universitetsutbildningar.

– Den är lättare att fylla i, tar mindre tid i anspråk och är billigare, eftersom de sökande inte längre tvingas posta en massa pappersblanketter och bilagor med sina ansökningar.

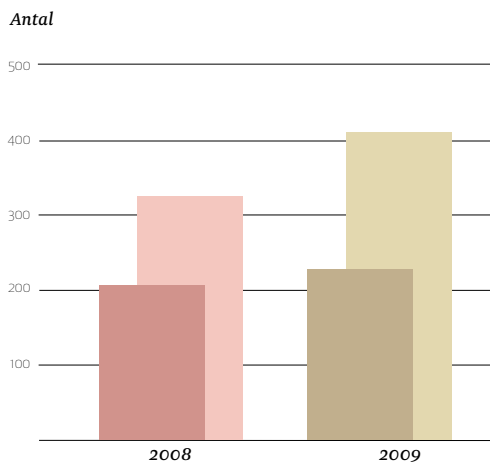
Han tror också att en faktor bakom ökningen kan vara att högskolan i år har lyckats nå ut till abiturienterna på ett effektivare sätt.

Trots att antalet ansökningar steg ökade mängden deltagare i inträdesförhören ändå inte märkbart.

– Det är fortfarande bara de seriösa hugade som deltar i dem, säger Wikström.

Inför nästa år hoppas Soc&kom på ännu fler sökande. Dels önskar man att den gemensamma ansökan inte har mist nyhetens behag, och dels har högskolan lagt tonvikt på marknadsföringen.

SOC&KOM-SÖKANDE 2008-2009

– I början av november hade vi ett enormt evenemang här på högskolan, med över trehundra abiturienter och deras studiehandledare. Vi har också satsat på annonser på Facebook och Peppar. Vi vill locka så många sökande som möjligt, så att vi kan välja bland de bästa. ■

2008 deltog 205 av sammanlagt 323 sökande i inträdesförhören.

2009 var motsvarande siffra 227 av sammanlagt 409 sökande.

Procentuellt sett minskade andelen deltagare i inträdesförhören (63 procent år 2008 och 55 procent år 2009).

Samarbete över gränserna

Journalistik- och mediestuderande på Soc&kom och Arcada kan nu gå kurser på varandras högskolor. Det blir möjligt inom en ny biämneslighet i TV-journalistik.

TEXT JULIUS UUSIKYLÄ

TANKEN ÄR att studeranden från högskolorna ska bli bättre på varandras specialområden. Soc&kom-studerande går praktiska kurser i bland annat dokumentärfilmning och bildsättningsteori på Arcada. Arcada-studerande kommer däremot att delta i undervisningen i bland annat mediaspråk, nyhetsjournalistik och reportage på Soc&kom. Två helt nya kurser ska också att höra till biämnet. De är gemensamma för alla.

Biämnet har gjorts upp för att underlätta byråkratin i studier mellan högskolorna, säger professor i journalistik TOM MORING som är en av dem som planerar helheten. Ett avtal om biämnet har nu undertecknats av båda högskolorna.

– Det har alltid varit en stor fråga hur studier på yrkeshögskolenivå har kunna tillämpats i vår universitetsexamen. Nu blir processen klarare för studerandena.

Universitetslärare i medieteknik BO-ERIK MANNERSTRÖM, som har det praktiska ansvaret för biämnet på Soc&kom, tycker att samarbetet är en fin sak.

– När vi båda specialiserar oss på vår egen nisch, så vad

är då bättre än att ha gemensamma kurser och utnyttja varandras befintliga resurser? I branschen krävs det hela tiden mera tekniska kunskaper av redaktörer. Det är något journalistikstuderande får i backfickan i biämnet. Samtidigt får mediestuderande på Arcada utbildning till en mer journalistisk inriktning och har samma nytta.

Det kan bli en utmaning att få tidtabellerna att gå ihop.

– Kurserna kräver mycket närvaro samtidigt som båda utbildningarna redan från tidigare har en koncentrerad tidtabell. Planeringen på detaljnivå blir med andra ord utmanande.

FÄRDIGT NÄSTA HÖST

Eftersom ett avtal nu är undertecknat har studerande redan rätt att ta kurser på båda högskolorna som hör till biämnet. Mannerström säger att det mesta är färdigt men att informationen inte ännu finns tillgänglig för studerandena.

– Om någon skulle be mig om att få ta kurser på Arcada skulle det i princip vara möjligt, säger Mannerström.

De gemensamma nya kurserna är däremot ännu under

planering och ska vara färdiga nästa höst. Just nu går det inte att till exempel lägga ut det som ett paket på Web-oodi där de övriga biämnen finns, men information kommer senare.

Journalistikstuderande har också från tidigare gjort en del av den obligatoriska tv-kursen i Arcadas lokaler. Det nya biämnet är ett konkret resultat av alliansavtalet som Helsingfors universitet, Svenska handelshögskolan och Arcada skrivit under ifjol för att trygga ett bättre utbud av svenskspråkig högskoleutbildning.

På Arcada är JOHN GRÖNVALL som ansvarar för utbildningsprogrammet Film och television mycket glad över det nya samarbetet.

– Det här är suveränt. Det är bra att vi får ett konkret exempel på Helsingfors-alliansen, säger han.

Planeringen börjar i januari och från och med februari ska Soc&kom-studenter kunna gå en kurs i flerkamera på Arcada. Senast på hösten ska biämnesligheten vara helt färdig.

– För studerande på Soc&kom ger biämnet en möjlighet att arbeta i en professionell tv-studio och arbeta med riktiga dokumentärfilmer varav en del även kommer att visas på tv, säger Grönvall. På Arcada får framför allt de som har intresse i dokumentärfilm få en inblick i journalistik på Soc&kom som är den enda i Finland som erbjuder journalistikutbildning på svenska i Finland. ■

FAKTA

KURSERNA I TV-BIÄMNET
 Kurser som alla går:
 Tv-journalistik och Film and TV-studies.
 Soc&kommare går följande kurser i Arcada:
 Antingen Singelkamera 2 och Kortfilm 1 eller Kortfilm 2 eller
 Konzeptutveckling och Flerkamera 1 eller Flerkamera 2.
 Arcada-studerande går följande kurser på Soc&kom: Mediejuridik, medieforskning och mediekritik, Reportage och Nyhetsjournalistik.

SKÅL!

Fredagen den 27 november fick Soc&kom äntligen inviga den nya byggnaden i Kronohagen. Det nya firades av ungefär 150 festklädda personer, varav en var republikens president Tarja Halonen. På de följande sidorna kan du ta en titt på festen!

TEXT MICHAELA VON KÜGELGEN

FOTO MATS ENGBLOM

**FYRA KILLAR FRÅN
AKADEMISKA
SÅNGFÖRENINGEN
RIKTADE SINA BICK-
AR PÅ PRESIDENTEN
UNDER SÅNGEN
VALS I TANGO.**

Det blev mingel och högaktade gäster under invigningsfesten. Republikens president Tarja Halonen var särskilt intresserad av att se den gamla obduktions-salen, som numera är ett kafferum för personalen. Utöver presidenten besöktes festen av bland annat rektor Thomas Wilhelmsson, kansler Ilkka Niiniluoto och Christoffer Taxell.

Festligheterna inleddes redan 12-tiden på dagen med rundvandringar i nybygget och skumpaservering i den ljusa hallen. De inbjudna gästerna togs emot av fyra marskalkar med kårband i Student-Organisationens färger. När klockan närmade sig 14 började hallen fyllas av ivriga gäster.

Under den officiella delen av festligheterna fick vi höra både Soc&koms rektor HENRIK HÄGGLUND och Helsingfors universitets rektor THOMAS WILHELMSSON prisa den nya byggnaden och det ännu lättare samarbetet mellan Soc&kom och universitetet. Också undervisningsminister HENNA VIRKKUNEN var inne på samma linje under statsmaktens hälsning. Hon påpekade att det är viktigt att enheterna är nära varandra för att samarbetet ska fungera. Hon gav också sitt tack till arkitekten JUHA LEIVISKÄ för att han på ett så förtjänstfullt sätt integrerat Soc&koms nybygge i den redan existerande miljön.

MUSIK OCH TAL

I det enda talet som inte handlade om Soc&koms nybygge talade MIRJAM KALLAND, generalsekreterare för Mannerheims barnskyddsförbund, om grundpelarna för vår välfärd. Hon ville bland annat göra oss uppmärksamma på att många finländska barn har det svårt och att alla inte har chansen till en bra uppväxt och ett tryggt hem.

Invigningens mest väntade och högtidliga gäst, republikens president TARJA HALONEN, blev i slutet av festen ärad av fyra killar från Akademiska Sångföreningen som riktade sina blickar på presidenten under sången *Vals i tango*. Också rektorerna Hägglund och Wilhelmsson →

fick sin beskärda del då tjejerna från Akademiska Damkören Lyran gav dem uppmärksamhet under samma sång.

Förutom Akademien och Lyran fick festgästerna njuta av musik framförd av Trio Minervoix och en cellogrupp från Musik- och kulturskolan Sandels – som verkar i Kulturhuset Sandels – också ritad av arkitekt Leiviskä. Akademiker Juha Leiviskä fick också personligen presentera byggnaden för festgästerna, den här gången blev det ingen rundvandring utan en muntlig presentation om tankarna gällande byggnaden.

PRESIDENTBESÖK I OBDUKTIONSSALEN

Efter den officiella delen blev det servering och allmänt mingel. Innan presidenten skulle iväg hann hon också ta en kort titt på huset. Halonen var särskilt intresserad av den före detta obduktionssalen som numera är Soc&kom-personalens kafferum. Under besöket till rummet berättade hon att hon under sin studietid gått en kurs i rättsmedicin bland annat just i den salen.

– Bordet är dukat, berättade Halonen att hennes professor brukade skämta inför lektionerna.

Efter besöket i personalens rum tog studenterna Halonen på en snabb visit i StudentOrganisationens utrymmen. Där handlade diskussionen om presidentens studietid och hon avslöjade att hon i tiderna hade en plansch på CHE GUEVARA i sitt sovrum.

– Under min tid kallade vi Soc&kom för Svenska socialist- och kommunisthögskolan.

StudentOrganisationens ordförande RASMUS KYLLÖNEN nickade instämmande – fastän smeknamnet inte längre är lika allmänt som på 70-talet lever det fortfarande kvar.

IMPONERANDE BYGGNAD

Många av festgästerna var före detta Soc&kommare som ivrigt tittade omkring sig i byggnaden. STIG-OLOF LINDVIK som jobbade knappt 20 år på Topeliusgatan 16 som vaktmästare hade redan besökt nybygget en gång tidigare och tycker om hur glasväggarna ger ljus till hela huset.

– Vaktmästarburen är ju en aning finare än den på Topeliusgatan. På det stora hela är det en otroligt bra byggnad, säger Lindvik.

Tidigare kanslist ULLA JOHANSON är inne på samma linje.

”DET HÄR BETONGGOLVET ÄR HEMSKT. JAG FÖRSTÅR INTE VARFÖR ARKITEKTER ÄLSKAR DET HÄR MATERI-ALET.”

↑↑ **Studerandena** Sebastian Gahnström, Liselott Lindström och Elin Andersson njöt av serveringen efter invigningsfestens officiella del.

↑ **Festgästerna underhölls** av Helsingfors Domraorkester.

– Byggnaden är jätteimponerande, framför allt mängden likadana lampor. Det är helt otroligt.

Hon tycker att det är harmoniskt med det vita och gråa och väntar med iver på H.C. BERGS konstverk som Statens konstverkskommission beställt. Enligt nuvarande uppgifter borde konstverket bli färdigt under våren.

Också tidigare bibliotekarie BO-ERIC ROSENQVIST gillar byggnaden.

– Den är stilig. Det var också roligt att höra Leiviskä själv berätta om sina tankar. Han har verkligen lyckats med att integrera nybygget med de gamla kvarteren.

Rosenqvist gillade också Topeliusgatan 16, men inser att allt går vidare. En sak vill han ändå klaga på gällande nybygget.

– Det här betonggolvet är helt hemskt. Jag förstår inte varför arkitekter älskar det här materialet.

EN BRA FEST

Under eftermiddagen satt ett gäng studerande och njöt av invigningens servering.

– Festen var jättebra, men det skulle ha varit helt bra med en konferencier. Konferencieren kunde till exempel ha påpekat före musikgruppen från Sandels uppträdde att också Sandels är ritat av Juha Leiviskä, tycker tredje årets journaliststuderande LISELOTT LINDSTRÖM.

Andra årets statskunskapsstuderande ELIN ANDERSSON var en av festmarskalkarna och tyckte att det var fint att presidenten besökte StudentOrganisationens utrymnen.

– Men studerandena kunde ha uppmärksamrats lite mer. Nu kom inbjudan till festen ganska sent, säger Andersson.

De andra håller med och tycker att informationen om festligheterna kunde ha kommit tidigare. Trots det här tycker de att festen var bra.

– Det är en fin byggnad och det var kul att Tarja var med, tycker första årets statskunskapsstuderande JAAN SIITONEN. ■

☞ **Före detta personal** Ulla Johanson och Stig-Olof Lindvik berömde nybygget. Johanson var speciellt imponerad över mängden likadana lampor som finns i nybygget.

☜ **Jan Sundberg överräckte** ett stipendium av Soc&koms vänner under invigningsfesten till rektor Henrik Hägglund och förvaltningschef Rita Wickholm. Stipendiet är ämnat för utlandsstudier för en studerande vid Soc&kom.

Unilagen kommer. Soc&kom är redo

Den nya universitetslagen innebär en helt ny verklighet gällande universitetens finansiering. Ännu år 2009 fanns en rad för varje universitet i statsbudgeten. Nu syns bara en klumpsumma, i form av ett statsbidrag till universiteten plus några enstaka öronmärkningar.

TEXT PETER SJÖHOLM

ILLUSTRATION TEEMU KIVINIEMI

UTDELNINGSANSVARET AV budgetmedlen finns hos Undervisningsministeriet, som förhandlar med universiteten om fördelningar av statsbidraget. I ministeriets beredning uppmärksammas ändå enheterna med så kallade riksomfattande uppdrag. Det kommer därmed att finnas en öronmärkt summa för Soc&kom även i framtiden.

– Utgångspunkten i förhandlingarna med universitetet är att få det beloppet. Dessutom har vi möjlighet till olika strategiska pengar på samma sätt som fakulteterna, säger rektor HENRIK HÄGGLUND.

Den externa finansieringen har blivit allt viktigare för högskolorna. För Soc&koms del handlar det om att jobba hårdare.

– Jämfört med andra finlandssvenska aktörer som Åbo Akademi och Hanken har Soc&kom ingen rik stiftelse i bakgrunden. Det minskar rörelsefriheten gällande finansiering av nya idéer, konstaterar rektor Henrik Hägglund.

Däremot har högskolan haft framgång med att locka till sig forskningsfinansiering. Finansieringen har ökat stadigt, rent av markant, under den senaste tiden. Senast i september beviljade Finlands Akademi en halv miljon var, till tre olika projekt vid Soc&kom samt därtill finansiering för två forskardoktorer. Sammanlagt handlade det om cirka två miljoner euro.

ALUMNFÖRENINGEN EN LÄNK

En annan länk i finansieringspusslet är den

nygrundade alumnföreningen Soc&koms vänner rf.

– Syftet för Soc&koms vänner är att vara en sammankopplande länk mellan högskolan och dess alumner, berättar föreningens sekreterare ROBERT RUNEBERG.

I framtiden är tanken också att föreningen ska bedriva medelsanskaffning, vilket kräver polistillstånd. Tillståndet kräver å sin sida att föreningen har ett godkänt bokslut. Det kommer alltså att gå till föreningens årsmöte på våren, innan den processen kan gå framåt. Hittills har kring 130 alumner antecknats i medlemsregistret. Föreningen jobbar nu med att hitta sina verksamhetsformer.

– Soc&koms vänner beviljar i år ett stipendi-

um för praktik i utlandet. Det är ett första steg i att förverkliga föreningens syfte, säger Runeberg.

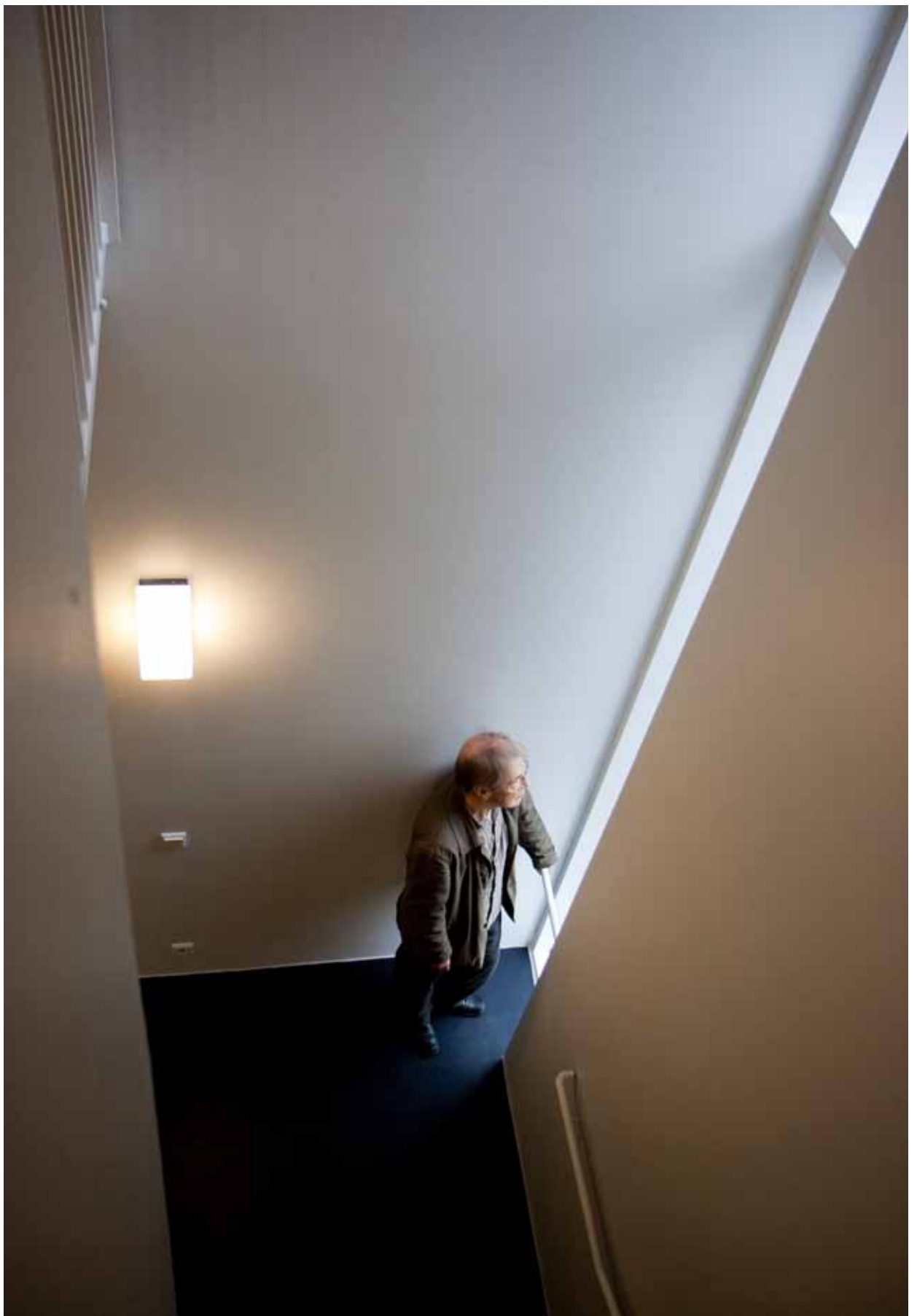
En siffra som har kastats mycket omkring i diskussionen om universitetslagen är multipeln 2,5. För varje icke-öronmärkt euro extern finansiering som universitetet samlar under åren 2009 och 2010, ska staten bidra med 2,50 euro.

I diskussioner med universitetet har det kommit fram att Soc&kom inte kan räknas som en enhet som en enhet i det avseendet, eftersom det är universitetet, inte Soc&kom, som är den juridiska personen. Därför kan högskolan inte samla in egna medel genom den processen. Soc&koms vänner kommer ändå att bistå universitetet i mån av möjlighet. ■

FAKTA

Statsbudgeten 2009 var den sista där universitetet omnämns skilt.

I budgeten för 2010 står universitetens finansiering under undervisningsministeriet. Så här stod det i budgeten 2009: Helsingfors universitet, varav minst **2 765 000** euro till Svenska social- och kommunalhögskolan, 317 541 000 euro.

1 + 1 > 2

Under sina arkitekturstudier på Tekniska högskolan gjorde Juha Leiviskä flera studieexcursioner till södra Tyskland och norra Italien. Han fascinerades av arkitekturen i småstäderna, vilket märks än i dag – mer än 40 år senare. Till Soc&koms nybygge i Kronohagen ville Leiviskä skapa en piazza där hela husets verksamhet börjar.

TEXT MICHAELA VON KÜGELGEN

FOTO MATS ENGBLOM

LJUST, STORA GLASYTOR, VITT – det är det första som en besökare på Soc&kom lägger märke till. Känner man till arkitekt JUHA LEIVISKÄS tidigare verk platsar nybygget i Kronohagen bra in i bilden.

– Jag ville att parken som finns utanför skulle fortsätta genom hela byggnaden, berättar Leiviskä.

Parkens närvaro var viktig för Leiviskä – han säger att man måste värna om det gamla då nytt byggs. Tack vare de stora glasytorna får naturen löpa igenom byggnaden och leda till innergården som under våren ska tas i bruk av Unicafe. Utöver kaféverksamheten vill Leiviskä att innergården under varmare årstider ska användas för fester, föreläsningar och konserter.

– Nedre hallen, biblioteket och restaurangen ska vara som en piazza – ett kärnområde där all verksamhet i huset börjar. Det är också viktigt att husets verksamhet blir en del av omgivningen.

I sin planering tänkte Leiviskä mycket på hur byggnaden ska smälta in i den existerande stadsbilden i centrum. Det finns mycket paviljongaktiga byggnader i närheten och Leiviskä ville inte sticka ut med nybygget.

– Arkitekten lyckas i sitt uppdrag endast om han förbättrar den redan existerande omgivningen och att det nya hämtar något positivt med sig. Att bygga ett nytt hus ska bli mer än två då man sätter ihop ett plus ett.

Leiviskä var noga med att nybygget inte ska skära sig med den nyklassiska empiristilen i universitetskvarteren. Därför valdes det ljusa teglet som fasadmaterial – något som orsakade mycket dispyt.

– Det var långa diskussioner om byggnaden skulle rappas eller inte. Enligt stadsplanen ska alla husen i det här området rappas, men i det här fallet var materialet i sig i rätt färg, förklarar Leiviskä.

Efter många och långa diskussioner godkändes tegelväggen utan rappning och arkitekten fick sin vilja igenom.

En del har tyckt att det vita och gråa känns väldigt stramt, men Leiviskäs tanke är att människorna och konstverken ska hämta färgen till byggnaden. Dessutom signalerar de neutrala färgerna värdighet och lugn. →

Då man bygger nytt måste man ta i beaktande det gamla. Ett nybygge får inte förstöra den redan existerande omgivningen, tycker arkitekt Juha Leiviskä.

**TEGELVÄG-
GEN UTAN
RAPPNING
GODKÄN-
DES OCH
ARKITEK-
TEN FICK
SIN VILJA
IGENOM.**

Både rektor Henrik Hägglund och arkitekt **Juha Leiviskä** har i höst fått visa upp nybygget för flera intresserade besökare. Alla dessa varv runt huset har ändå inte nött på nyhetens behag – byggnaden är och förblir vacker.

– Om det skulle finnas mycket färger i själva huset skulle hela systemet falla ihop. Dessutom har vi en lång mörk årstid, då är det viktigt att utnyttja det knappa ljuset.

Leiviskäs hantverk syns i hela huset – han har till och med designat lamporna.

– Alla fasta delar i huset är designade av arkitektbyrån, men lämpliga bord och stolar hittar man också i butiken, konstaterar Leiviskä.

INGEN ÄR ENSAM I HUSET

Synligheten i huset är omöjlig att undgå. Var man än är i huset ser man in i en föreläsningssal, ett arbetsrum eller ut på gården och ljuset strömmar genom nästan hela byggnaden.

– Ingen kan vara helt ensam i huset, förklarar Leiviskä.

Han brukar jämföra arkitektur och musik, så också den här gången då jag frågar om huset har ett budskap. Ett lika starkt budskap kan arkitekturen ändå inte förmedla som musiken.

– Huset talar för sig självt, men berättar inga historier och vaknar till liv först då människor rör sig i huset och upplever saker.

Leiviskä nämner också en uråldrig arkitektonisk treenighet som baserar sig på skönhet, hållbarhet och funktionalitet. Till exempel påpekar han att festsalen med stängda dörrar endast

PROFIL

JUHA LEIVISKÄ

Född: 17 mars 1936

Studerat: arkitektur vid Tekniska högskolan, blev färdig 1963.

Eget företag: sedan 1967, från 1978 arkitektbyrå tillsammans med Wilhelm Helander

Kända verk: Tyska ambassaden på Granö i Helsingfors, Kulturhuset Sandels och Vallgårds bibliotek i Helsingfors, Myrbacka kyrka i Vanda, kultur- och konferenscentret Addar i Betlehem, Palestina

Favoritarkitektur: Hagia Sofia i Istanbul, gillar arkitekturen i småstäder i södra Tyskland och norra Italien, kyrkor från senbarocken i Tyskland. I Helsingfors Nationalbiblioteket av C.L. Engel.

är en stor föreläsningssal och blir en ståtlig festsal först då dörrarna öppnas. Då bildas ett gemensamt stort utrymme som bjuder in till fest. Det finns också en förklaring till den lilla balkongen som många förundrat sig över.

– Där kan man bland annat framföra musikuppträdanden.

Den mer krassa verkligheten handlar om att det under balkongen finns ett elskåp och att balkongen var en snygg lösning för att ”täcka” elskåpet.

Det finns inga större saker som Leiviskä skulle ändra på i efterhand och han är nöjd med slutresultatet.

– Jag söker fel varje gång jag är i huset, men det är oftast små detaljer.

En idé som än så länge inte har uppfyllts är ett grönområde på de stora takytorna. Enligt Leiviskä skulle det vara lätt att genomföra och inte allt för dyrt heller. Dessutom skulle det hämta mer färg och skönhet.

Oberoende av allt det här, är det viktigaste för arkitekt Juha Leiviskä att studerandena och personalen trivs i byggnaden.

– Jag hoppas att studerandena känner att huset är deras hem. Synligheten i huset öppnar också dörrarna för socialt umgänge och ger en chans för att ta medmänniskorna i beaktande. ■

Martin Björklund har svårt att koncentrera sig eftersom han automatiskt söker ögonkontakt med personer i korridoren.

ATT SE OCH ATT BLI SEDD

Soc&koms nya transparenta byggnad väcker känslor både för och emot. En del anser att synligheten stör koncentrationen, medan andra hävdar att den uppmuntrar till kollektivt ansvar och speglar vårt samhälle.

TEXT NORA RINNE

FOTO JOHAN GULLMETS

**"TRANSPARENSEN
ÄR ETT
TVEGGAT
SVÄRD.
ETT
UTTRYCK
FÖR SIN
TID."**

ARKITEKTEN JUHA LEIVISKÄ har tre huvudargument för att Soc&koms nya byggnad är så genomskinlig som den är. För det första säger han att ingen någonsin ska känna sig ensam i byggnaden. För det andra menar han att byggnaden ska öppna dörrarna för socialt umgänge. Och för det tredje är hans syfte att byggnaden ska ge en chans att ta andra i beaktande.

– Med det sista argumentet menar jag att om någon mår dåligt så finns det en chans att någon ser det och tar itu med det, säger Leiviskä.

MARTIN BJÖRKLUND som är universitetslektor i rättsvetenskap och allmän juridik har klisstrat upp planscher på dörren till sitt arbetsrum för att skymma sikten för förbipasserande. Han

har ingenting emot synligheten i sig, men vill gärna själv ha möjlighet att välja när han jobbar och när han umgås med andra.

– Jag måste freda min arbetstid. Om någon går förbi söker jag automatiskt ögonkontakt och då har min koncentration rubbats, säger han.

Persiennerna vill han inte ha, eftersom de stänger ut allt ljus.

– Jag gillar ljusidén och det är bra att folk kan se om jag sitter på mitt rum eller inte.

Det är också utmanande att hänga med på en föreläsning samtidigt som man ser allt annat som händer i byggnaden.

– Det är lätt hänt att jag koncentrerar mig mer på vad som händer i matsalen än på föreläsningen jag är på, säger ELISA MAKAREVITCH som

studerar journalistik för tredje året.

Makarevitch gillar ändå känslan av att det inte är så skarpa gränser mellan utomhus och inomhus i byggnaden.

"JAG SYNS, ALLTSÅ ÄR JAG"

CHARLOTTA RÖNNBLAD studerar socialpsykologi för tredje året. Hon känner sig fri i den nya byggnaden.

– Jag känner mig aldrig instängd här och det känns som att mina tankar också flödar friare.

Hon anser att byggnaden ger en öppen bild av hela Soc&kom och av StudentOrganisationen som verkar där.

– Det är ett bra motto att ingen ska känna sig ensam.

Glasörrarna är inget problem för Airi Hautamäki. Hon gillar ljudet, ljuset och människorna.

AIRI HAUTAMÄKI som är professor i socialpsykologi och psykologi trivs med att ha dörren öppen till sitt rum.

– Det hade jag också på Topeliusgatan. Jag har god koncentrationsförmåga, så det stör mig inte att folk rör sig utanför mitt arbetsrum, säger hon.

Det descartesiska subjektet "jag tänker, alltså är jag", har enligt Hautamäki övergått i något som kunde definieras som "jag syns, alltså är jag".

Hon syftar på olika TV-program som Idols och Big Brother där människor mer eller mindre gör vad som helst för att få synas. Det blir viktigt att synas i offentligheten och gränsen mellan privat och offentligt suddas ut.

– Vårt samhälle genomsyras av ett starkt behov av bekräftelse som kräver synlighet i offentligheten, säger Hautamäki.

Hon menar att Soc&koms nya transparens också speglar det här tanke sättet.

– Transparensen är ett tveeggat svärd. Ett uttryck för sin tid.

Transparensen leder till att man i högre grad följer med vad som sker i korridorerna, i matsalen och i föreläsningssalarna och har koll på vem som rör sig i byggnaden.

– Det finns arkitektoniska förutsättningar för både dialog och kontroll, säger Hautamäki.

Forskare borde enligt Hautamäki få välja när den här dialogen blir av.

– Det uppstår lätt ett dilemma mellan självbestämmande och krav på ständig tillgänglighet, säger hon.

Hautamäki menar att det kan vara svårt att säga nej åt studerande som ser att man sitter på sitt rum och vill komma in för att tala om någonting. Det här ständiga beredskapstillståndet menar hon också att speglar dagens samhälle.

– Man skall vara uppkopplad och tillgänglig dygnet runt, till såväl reellt som virtuellt samspel, vilket kan medföra stress och utbrändhet. Individerna måste själv finna en lämplig balans mellan uppkoppling och avkoppling, säger hon.

Hautamäki tackar nej till persienner att ha framför fönstren till sitt arbetsrum och betonar de öppna dörrarnas politik med möjligheter till socialt utbyte och bekräftelse.

– Jag trivs i den här byggnaden och tycker om ljuset, ljudet och människorna, säger hon. ■

På tredje våningen på Soc&kom finns Nanna Söderströms stora fotografier på barn i S:t Petersburg. Fotografierna är deponerade på Soc&kom av stiftelsen Pro Artibus.

SAMTIDSKONST PÅ SNELLMANSGATAN

Stram arkitektur, vita ytor, glasväggar och etager – en byggnad som gjord för att fyllas med konstverk. När man rör sig i nya Soc&kom kan man inte undgå att blicken dras till färgklickarna som finns utplacerade här och där – en del nya, andra hemtrevligt bekanta.

TEXT SONJA MÄKELÄ
FOTO MATS ENGBLOM

EN TRAPPA UPP MÖTS MAN till exempel av bubbliga former i toner av blått och rött. *Flicka simmar bottengroda* av STIG FREDRIKSSON är ett konstverk som har sin självklara plats på Snellmansgatan – oljemålningen har funnits på högskolan sedan 1960-talet, och många var de som önskade att den skulle vara med i flyttlasset från Topeliusgatan.

Det är stiftelsen Pro Artibus som äger den och många andra av konstverken på högskolan.

Verksamhetsledare MAGDALENA HOLM berättar att stiftelsens viktigaste uppgift är att stöda unga finlandssvenska konstnärer genom att köpa deras verk.

– Det skulle inte finnas någon mening med att gömma konstverken i något lager där ingen kan se dem. Vi deponerar ut våra samlingar på skolor, sjukhus, bibliotek och andra offentliga platser. Det är ett bra sätt att vänja folk vid att se samtidskonst, och samtidigt uppskattas det så klart av konstnärerna själva. →

Två av de nya konstverken hittas på andra våningen. Katarina Reuters *Spåraren* (t.v.) och Carolus Enckells *Jag* är också deponerade av stiftelsen Pro Artibus. *Jag* finns i föreläsningssal 210 och är placerad så att den syns från flera olika håll.

Vilka verk som skall deponeras i en viss byggnad väljs ut i samarbete med dem som skall se på dem dagligen, berättar Holm.

– Man beaktar också arkitekturen och vad som kanske tematiskt är lämpligt.

NANNA SÖDERSTRÖMS åtta stora färgfotografier på barn som farit illa på S:t Petersburgs gator hittade följaktligen sin plats i högskolans tredje våning, nära socialarbetarnas rum. De svartvita fotografierna från Berlin, *Vom Balkon I och II* av ULRIKA FERM anknyter till journalistiken. CAROLUS ENCKELLS geometriska målning *Jag* i rött och vitt, å sin sida, sitter bra i arkitekturen på andra våningen, i föreläsningssalen med glasvägg.

Arkitekten JUHA LEIVISKÄ var med då konstverkens placering skulle avgöras, och en bärande tanke var att de skulle kunna ses av så många som möjligt och på det viset pryda hela byggnaden; de många vinklarna och glasväggarna tjänar detta syfte. Tavlor som hänger i personalens rum är också placerade så att man kan se dem när man går förbi.

KATARINA REUTERS *Spåraren* är en av de nya,

stora målningarna som Pro Artibus deponerat på högskolan. Invid den färgstarka blåa färgkanten i ändan av en korridor på andra våningen tycker arkitekt Leiviskä att en liten soffgrupp skulle passa.

MERA FÄRGKlickAR

Förutom Pro Artibus samling finns det på Soc&kom ett tjugotal tavlor som ägs av statens konstverkskommission, vars uppgift är att pryda statens byggnader med konst. Alla utom två verk hängde redan på Topeliusgatans väggar – de nya, av EEVA RIIKONEN och MATTI KOSKELA, finns på fjärde våningen och vid rektorns rum. I personalens kafferum i den gamla delen hänger en omtyckt oljemålning – den blekrosa, varma, lugna *Kaksi tyttöä* av TUIJA LAMPINEN från år 2000. Den önskade många att skulle följa med till nybygget.

Ett beställningsverk av HC BERG kommer snart att bringa färg till bottenvåningen: fem spännande pelare, över två meter höga, dyker ännu upp i vinter. ■

Nord möter syd på film

Sedan år 2006 har finländska och afrikanska studerande tillsammans kunnat producera dokumentärfilmer turvis på varsin kontinent. Ett jämlikt och demokratiskt projekt, tycker Jan Nåls som håller i trådarna i Finland.

TEXT EVA EKHOLM

ETT TJUGOTAL PERSONER har samlats i lilla auditoriet i Arcada en mörk oktoberkväll. Det är visning av de fyra dokumentärfilmer som är resultatet av årets North-South-South-arbete. Varje år har också en soc&kommare möjlighet att delta i projektet och i fjol var det HEIDI HERRMANN som lämnade februarifinland och åkte iväg till Johannesburg för nio veckor.

– Johannesburg är en stad där alla rör sig med bil, kriminaliteten är mycket hög, har Herrmann sagt redan innan jag ser *My Joburg state of mind*, en av årets filmer som visar hur en ung sydafrikansk man vill bort från sitt land för att han är trött på att leva ingärdad med en alarmknapp i varje rum i sitt hus och inte kunna gå omkring i staden.

Det handlar om North-South-South-projektet som sedan 2006 har skickat en grupp på fyra studerande från Soc&kom och Arcada till Sydafrika för att göra dokumentärfilmer tillsammans med sydafrikanska filmstuderande från Afda filmschool och University of Witwatersrand. Hela gruppen har sedan kommit till Finland för

att fortsätta arbetet i ytterligare nio veckor. Resultatet har varje år varit fyra 15-minuters dokumentärfilmer med varierande teman.

I år var det ingen från Soc&kom som deltog men år 2010 deltar NORA RINNE från j-linjen i projektet. De fyra studerande från Arcada som deltog 2009 valdes ut på basis av en fritt formulerad ansökan. Skolframgång påverkar också vem som väljs. Det är JAN NÅLS och TANELI HARO som håller i trådarna för projektet i Finland.

– Det här är ett demokratiskt och jämlikt projekt. Sydafrikanerna kommer också hit och gör filmer med de finska studerandena, säger Nåls.

DEN BREDA BILDEN

Han berättar senare att det visserligen handlar om ett litet projekt som till synes berör bara en handfull människor men att antalet personer som berörts av samarbetet blir fler för varje år då studerande som deltagit berättar om sina erfarenheter för vänner och bekanta.

– Det är som ringar på vatten, det jag har lärt mig genom projektet påverkar ock-

så mina egna kurser.

Det värsta som kom ut av Heidi Herrmanns vistelse i Sydafrika var en nästan stulen handväska. Det bästa var en insikt över hur olika vårt samhälle är från det sydafrikanska och många nya vänner.

– Alla har sin egen historia i Sydafrika. Sällan säger någon att ”jag är sydafrikan”, säger Herrmann om de personer hon lärde känna i Sydafrika.

Den film Herrmann var med om att producera i Sydafrika handlar om PETER NYEMBE, en ensamstående förälder till en liten dotter och representant för den fattigare delen av befolkningen. Heidi Herrmann berättar att hon inte upplevde det som en svaghet att komma från Soc&kom med några veckors filmundervisning medan alla andra läser film på heltid.

– Att skriva manus fungerar bra för en journalist.

I Johannesburg dök det också upp frågor Herrmann än i dag inte vet svaret på.

– Det var en gång en kvinna som frågade om vi åter kycklinghuvud i Finland. Då vi svarade nej frågade hon om vi inte kan skicka dem till Sydafrika.

Då projektet är över glöms filmerna inte bort. Herrmann ska kanske åka till Singapore för att delta i en filmfestival där den film hon var med om att producera ska visas.

– Genom projektet fick jag en förståelse för hur livet kan vara utanför vår trygga i-landsvärld. Jag fick också insyn i hur negligerat Afrika som kontinent är i världen. ■

”ALLA HAR SIN EGEN HISTORIA I SYDAFRIKA. SÄLLAN SÄGER NÅGON ATT ’JAG ÄR SYDAFRIKAN’”

→ **Läs mer på webben!**
nss.arcada.fi

DET HÄR FORSKAR JAG I

En mångsidig forskare

TEXT OCH FOTO STAFFAN SMÅROS

ILLUSTRATION TEEMU KIVINIEMI

NOM DEN AKADEMISKA forskningsvärld är man ofta tvungen att hålla många bollar i luften samtidigt. SEBASTIAN GODENHJELM, som är doktorand på Soc&kom, är väl bekant med att jobba med flera projekt samtidigt.

– Inte är det alltid så lätt. Varje projekt kräver förstås att man får saker till stånd, men man vänjer sig vid det, säger Godenhjelm.

Godenhjelm, som studerat statskunskap på Soc&kom, kom in på forskningsbanan då han jobbade som forskningsassistent i samband med sin pro gradu-avhandling.

– Det rullade sakta vidare med olika små uppdrag från professorn. Efter gradun öppnade sig ett tillfälle att söka om en doktorandplats.

På grund av andra forskningsprojekt så har det blivit mindre tid för avhandlingen än tänkt, och han är tvungen att jobba på den när det finns tid. I sin avhandling forskar Godenhjelm om hur temporära organisationsformer och andra projekt fungerar.

– Jag ser på vem som är med i de här projekten och om det ger ett mervärde eller inte. I dag är vi omringade av projekt i samhället, men vi vet egentligen inte så mycket om hur och om de fungerar. Det har till exempel visat sig att det finns stor variation i hur EU:s strukturfondsprojekt är uppbyggda.

Hur ser han då på att universitetsvärlden är så pass projektbaserad som den är i dag?

– Om man bara ser på resultatet så kan projektmanagement vara bra, man ser målet så att säga. Finns det däremot inte ett färdigt resultat så kan så kallad grundforskning, som skulle kunna ge resultat på längre sikt, hamna i skymundan. Det

blir lätt så att man i princip beställer ett resultat. För tillfället utför Godenhjelm sin primära forskning inom ett Magma-projekt som undersöker hur olika länder i Europa löst medieutbudet för språkliga minoriteter. Tanken är att projektet skall lyckas finna innovativa och kreativa lösningar som skulle gå att använda också i Finland.

– Det här är forskning som är mera utredningsbaserad till sin natur. Än så länge är vi bara i början, men urvalet är så pass utspritt att vi borde hitta varierande lösningar. I dag finns det hemskt lite information om hur medier för minoriteter fungerar, säger Godenhjelm.

Under tiden som han jobbar för Magma-projektet är han på paus från ett annat större projekt, nämligen FP6 EU-projektet DYLAN - Linguistic Diversity in Higher Education. Projektet består av många olika arbetspaket, men den del som Godenhjelm är med i koncentrerar sig på högre utbildning.

– Vi tittar på vilken inverkan olika språkpolicy och språkstrategier har på flerspråkighet inom högre utbildning. Hurkantillexempelflerspråkigheten ses som en resurs i stället för en nackdel. Redan nu kan man säga att det åtminstone finns utrymme för förbättringar när det gäller verkställandet av policyerna, säger Godenhjelm.

Godenhjelm säger att han alltid kommer att vara en del av den akademiska världen. Men om han kommer att jobba med forskning i framtiden är ännu oklart. Konkurrensen inom den akademiska världen är stor och det gäller att vara realist.

– Jag ser heller inget fel i att doktorer går ut och jobbar i samhället och på det sättet applicerar sina kunskaper. ■

**DET BLIR
LÄTT SÅ
ATT MAN
I PRINCIP
BESTÄLLER
ETT
RESULTAT.**

Birte Siim, Mikko Lagerspetz och Peter Kraus på seminariet *Challenging Power: Equality, Culture and Minorities* som ordnades på Helsingfors universitet i slutet av augusti.

Demokrati – en paradox?

Grundtesen för demokrati leder alltid till en paradox. Det säger Peter A. Kraus som är professor i etniska relationer vid Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet.

TEXT JUHA MERIMAA
(ÖVERSÄTTNING: MICHAELA VON KÜGELGEN)
FOTO MARJUKKA WEIDE

DET ÄR VIKTIGT att låta folket bestämma och fastän demokratins grundtes låter bra, leder den alltid till en paradox konstaterade PETER KRAUS på seminariet *Challenging Power: Equality, Culture and Minorities* på Helsingfors universitet den 27 augusti.

– För att folket ska kunna bestämma, måste man först bestämma vem som hör till folket, påpekar Kraus.

Enligt honom förbises minoriteterna ofta i det här sammanhanget. Som exempel ger han grundandet av republiken Turkiet – landets kurd-

er ”försvann” då man började tala om dem som bergstraktsturkar. Samma gäller när man talar om det nordiska folkhemmet.

– Då man talar om folkhem, vem hör till det folket vars hem landet är? Vad kräver vi av dem som är en del befolkningen? Å ena sidan är det viktigt att värna om samhällets enighet, å andra sidan är det också viktigt att värna om mångfalden.

Doktoranden NIKO PYRHÖNEN som deltog i seminariets slutpanel sammanfattade dagens tema kort:

– Vad är det för poäng med att höra om minoriteternas önskemål, om majoriteten ändå väljer att göra saker och ting enligt eget tycke?

En annan paneldeltagare, forskare REETTA TOIVANEN, konstaterade att bland annat delegationen som jobbar för romska ärenden i Finland inte själv anser sig ha en ordentlig uppfattning om romernas vardag, medan deras jobb ändå är att försöka förbättra den. ■

Att bygga ett hus

ETT TV-AVSNITT AV Mumindalen bestämmer Mumintrollet sig för att bygga ett hus. Det blir ett tornformat färggrant trähus med blommiga väggar och rutschbana. Det blir ungefär så som min skola skulle bli om jag skulle bygga den själv, även om jag kanske skulle tillägga lianer och 3D-föreläsningssalar.

Soc&kom har flyttat från Tölö till en splitterny byggnad i Kronohagen. Byggnaden är inte färggrann och har varken blommor på väggarna eller rutschbana. Den är vit och grå. Trots mina arkitektoniska visioner är jag ändå nöjd. Högskolan badar i ljus. Från studieutrymmet på andra våningen kan man se in i föreläsningssalar fyllda av duktiga studerande. Man kan se att skolan är fylld av liv.

Soc&kom har flyttat till kärnan av universitetets centrumcampus. När jag går förbi universitetets nyklassicistiska byggnader känner jag för första gången att Soc&kom är en del av universitetet. Bland det bästa med att högskolan flyttat är dess läge. Vi kan lätt hinna till studentbiblioteket och låna tentlitteratur, välja var vi äter studentlunch och hinna till Universitetssportens pilates mellan föreläsningar. Vi kan lätt träffa studerande som inte studerar på Soc&kom, bara vi vågar ta kontakt. Studerande på andra institutioner har insett att det finns

något sådant som Soc&kom. Vi kan ta en kaffe i Kronohagen före en tung föreläsning och hinna på uppköp i centrum efter en lång dag.

Jag fick inte vara med och planera nya Soc&kom. Det är lätt att vara efterklok, men jag hade velat ha flera och större föreläsningssalar, färre övervakningskameror och fler rum för tentläsning och grupparbete. Mest av allt hade jag velat att skolan ser ut som sina studerande och att den i någon mån går på de studerandes villkor. Jag hade till exempel tillåtit att man sätter upp affischer på väggarna. Jag hade tillåtit nattlån av böcker i högskolans lärocenter.

Att högskolan flyttat har medfört ett slags omstart, en energikick. Det känns som att börja skolan för första gången, då allt var nytt och spännande och man inte visste något om vad stress och prestationsångest heter. Man lägger också märke till andra människor och sin omgivning på ett helt annat sätt.

Det kommer kanske aldrig att finnas lianer och rutschbanor på Soc&kom. Kanske jag ska ta det här som ett tecken på att jag inte ska bli arkitekt. Jag är ändå fruktansvärt glad att Soc&kom flyttat och jag trivs i den nya byggnaden. Kampen för att få sätta upp affischer fortsätter.

SARA SUNDMAN

Studerande

**DET
KOMMER
KANSKE
ALDRIG ATT
FINNAS
LIANER PÅ
SOC&KOM.**

HELSINGFORS UNIVERSITET